

sig af saadanne vanskelige Børn. Man kunde sende dem paa en Opdragelsesanstalt, men denne ligger maaske for langt borte fra Undersøgelsesretten, saa at det ikke vil være praktisk. Jeg tror derfor, at man af praktiske Grunde gør ret i at beholde den Regel, som paa dette Punkt findes i den vedtagne Lov. Proceskommissionen gav en Anvisning, der gaar i samme Retning, ja, den gaar paa en Maade videre, idet den omfatter Personer op til 18 Aar, og hvilke det hedder, at de som Regel ikke maa undergives Varetægtsfængsel. Kun i enkelte Undtagelsestilfælde kan man gaa dertil. Af praktiske Grunde synes jeg, man bør forbeholde sig en saadan Regel.

Endnu en Ændring, som er bragt i Forslag, skal jeg nævne. I den vedtagne Lovs § 1000, det foreliggende Lovforslags § 1023, bestemmes det, at der skal ned sættes et Udvalg, bestaaende af 12 Medlemmer, nemlig to for hver Art af Dom mere og to for hver Art af Sagførere, til at overveje, drøfte og bringe i Forslag Ændringer i og Tilføjelser til Loven. Det foreslaas nu at overføre denne Bestemmelse i den nye Lov og at forøge Udvalget med Rigsanklageren, Chefen for Statspolitiet og to Politimestre. Dette Forslag finder jeg rigtigt og naturligt.

Jeg kommer derefter til et Punkt, som den højtærede Justitsminister ret udførligt omtalte ved Forelæggelsen af Lovforslaget. Efter den vedtagne Lovs § 74 ned sættes, som jeg før nævnedes, et 5 Mands Nævn til at udtage Nævninger til Grundlisten. Dette sker i et lukket Møde, og Offentliggørelsen af, hvad der sker paa dette Møde, straffes med Bøder fra 100 til 1,000 Kr. Den nye § 73 foreskriver blot om Kommuneraadenes Udtagelse af Nævninger — i København sker denne ved et Udvalg, paa Landet ved det samlede Kommuneraad — følgende: „De nærmere Regler for Valgenes Foretagelse fast sættes ved kongelig Anordning“. Men man ved ikke noget om, hvad der skal staa i Anordningen. Jeg vil derfor bede den højtærede Justitsminister om at udtale sig lidt mere forklarende om dette Punkt. Det forekommer mig nemlig, at den Regel, der er i den vedtagne Lov, at hvad der foregaar ved et Møde, hvor Nævninger udtages, maa Offentligheden ikke trænge ind i, er god, og selv om Udtagelsen skal foretages af de kommunale Raad, bør det ske i lukket Møde. Medlemmerne af Raadet kan nemlig ikke ved en saadan Lejlighed undgaa at bedømme og omtale visse Per-

soners Kvalifikationer og Karakter, og det kan være ret ubehageligt, hvis en saadan Omtale bliver Genstand for et Referat — bl. a. kan der være en Referent, som har noget udestaaende med en eller anden af dem, der bringes i Forslag. Det er derfor det rigtigste, at Udtagelsen sker i et lukket Møde, af hvis Forhandlinger der ikke maa gives Referat.

I det foreliggende Lovforslags § 810 bevares Bestemmelsen i den vedtagne Lovs § 793 om, at Retsmøder, som holdes under Efterforskningen, ikke er offentlige. Men medens Loven af 26. Marts i den nævnte § 793 har en Bestemmelse om, at offentlig Gengivelse af, hvad der er forhandlet paa et ikke offentligt Retsmøde, ikke maa finde Sted, medmindre Retten af særlige Grunde ved Kendelse har givet sit Samtykke dertil, og at Overtrædelse heraf straffes med Bøder fra 100 til 1,000 Kr., er denne Bestemmelse strøget i det her foreliggende Lovforslag. I en følgende Paragraf, § 824, der svarer til den vedtagne Lovs § 807, foreslaar man ligeledes at stryge Bestemmelsen om, at offentlig Gengivelse af Forhandlingerne ved Retsmøder under Forundersøgelsen ikke maa finde Sted, medmindre Retten af særlige Grunde ved Kendelse har givet sit Samtykke dertil. I det første Tilfælde gælder det altsaa Efterforskningen, i det andet Tilfælde Forundersøgelsen. Her, hvor man er paa et meget forberedende Stadium forinden Domsbehandlingen, hvor det endnu er usikkert, om Sigtelsen har taget den rigtige Retning, hvor det kan blive nødvendigt at indkalde baade den ene og den anden til Forhør, og hvor det ikke kan undgaa, at saadanne Forhør kommer til at strøje endog ret intime Forhold, forekommer det mig egentlig, at man maa have en saadan Bestemmelse om, at hvor Retsmødet ikke er offentligt, maa Offentliggørelse heller ikke finde Sted. Nu siges det, at det er i Pressens Interesse at faa større Frihed paa det Punkt. Det betvivler jeg meget. Vi ved jo, hvordan Forholdet er, hvordan vi allesammen er mere eller mindre nyfigne og gerne vil have fat paa det sidste nyt, selv om det ikke er ganske paalideligt, naar det blot kan vække lidt Sensation. Der stilles nu om Dage umaadelig store Krav til Pressen i saa Henseende. Der forlanges, at Pressen skal give Stof til Underholdning ved Morgenteen og ved Aftenteen; der ved frister Publikum tidt Pressen ind paa noget, der i sig selv ikke er godt. Særlig naar det gælder en kriminel Handling,